

under i Landsskatterettens korrespondance med klagerne, at der ikke er tale om en afgørelse.

Ombudsmanden påpeger endelig på grundlag af Landsskatterettens beskrivelse af praksis samt sin gennemgang af de to sager, at nævnets behandling af spørgsmålet om fuld omkostningsgodtgørelse synes at være en formalitet. På den baggrund er det Ombudsmandens opfattelse, at der kunne være grundlag for at overveje en kompetenceoverførsel, hvorefter kompetencen mere hensigtsmæssigt lå hos sekretariatet.

3.1.8.3. Skatteministeriets overvejelser

Skatteministeriet finder, at det vil bringe klarhed om det omhandlede kompetencespørgsmål, at det bliver lovfæstet, at retspræsidenten, en retsformand eller en kontorchef i Landsskatteretten kan give forhåndstilsagn om fuldt omkostningsgodtgørelse i sager om syn og skøn. Da tilsvarende kompetencespørgsmål også kan opstå i forbindelse med Skatterådets og skatteankenævnenes behandling af anmodninger om forhåndstilsagn om fuld omkostningsgodtgørelse i syns- og skønssager, bør det udtrykkeligt fastsættes, at sekretariatet for Skatterådet og skatteankenævnene også har denne adgang til at kunne tage stilling til spørgsmålet om, hvorvidt der skal afgives et forhåndstilsagn om fuld omkostningsgodtgørelse i sager om syn og skøn.

En lovfastsættelse vil i øvrigt ligge på linje med, at det udtrykkeligt er fastsat i skatteforvaltningslovens § 56, at den medholdsvurdering, som den administrative klageinstans skal afgive sammen med afgørelsen i sagen, kan afgives af SKAT som sekretariat for Skatterådet eller skatteankenævnet eller af en kontorchef i Landsskatteretten.

3.1.8.4. Forslagets indhold

Forslaget går ud på at give SKAT som sekretariat for Skatterådet eller skatteankenævnet og tilsvarende retspræsidenten, en retsformand eller en kontorchef i Landsskatteretten adgang til at træffe beslutning om, hvorvidt udgifter i en sag om syn og skøn skal godtgøres fuldt ud.

Det beror herefter på medlemmerne af Skatterådet, skatteankenævnene og Landsskatteretten, hvorvidt der skal ske delegation af kompetencen til at træffe afgørelse om, hvorvidt udgifterne til syn og skøn skal godtgøres fuldt ud.

Det bemærkes, at forslaget for Landsskatterettens vedkommende ikke vil have karakter af delegation til rettens sekretariat, men derimod er udtryk for delegation til den førstvoterende i sagen.

Forslaget indebærer, at SKATs afslag på at give tilsagn om fuld omkostningsgodtgørelse i syns- og skønssager ved et skatteankenævn eller Skatterådet kan påklages til Landsskatteretten. Et tilsvarende afslag fra Landsskatteretten kan efter de almindelige regler i skatteforvaltningslovens § 48 prøves af domstolene, såfremt domstolene finder, at der er tale om en afgørelse i forvaltningsretlig forstand.

Forslaget bringer klarhed med hensyn til kompetenceadgangen i sådanne sager. Skatteyderen vil efter forslaget kunne få prøvet et afslag med det samme og vil således hurtigere kunne opnå en endelig afklaring på godtgørelsesspørgsmålet. Derved opnår skatteyderen en bedre retsstilling i forhold til i dag.

3.1.9. Omformulering af skatteforvaltningslovens regler om syn og skøn - § 1, nr. 1, 16 -18 samt § 1, nr. 20

3.1.9.1. Gældende ret

Efter skatteforvaltningslovens § 47 kan der udmeldes syn og skøn efter retspejelovens § 343 i en sag, der er under behandling ved Landsskatteretten eller ved et skatteankenævn. Der er for Landsskatterettens vedkommende tale om videreførelse af skattestyrelseslovens § 30. Den oprindelige hjemmel er indført ved lov nr. 824 af 19. december 1989. Den parallelle regel om, at syn og skøn tillige kan gennemføres under skatteankenævnbehandlingen, er indført ved lov nr. 1581 af 20. december 2006.

3.1.9.2. Forslagets baggrund

Da syn og skøn under skatteankenævnbehandlingen blev indført ved lov nr. 1581 af 20. december 2006, skete dette lovteknisk ved, at bestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 47 om syn og skøn under landskatteretsbehandling blev udvidet til også at omfatte syn og skøn under skatteankenævnbehandlingen.

Landsskatteretten har over for Skatteministeriet gjort opmærksom på, at bestemmelsen om syn og skøn under skatteankenævnbehandlingen er fejlplaceret i skatteforvaltningslovens § 47 under hensyn til lovens struktur. Bestemmelsen i § 47 er således placeret i lovens kapitel 16, der har overskriften »Klage m.v. til Landsskatteretten«.

Landsskatteretten har foreslået, at bestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 47 bringes tilbage til den oprindelige ordlyd, og at der i lovens kapitel 14 om klage til skatteankenævnet indsættes en ny bestemmelse, der på nær referencer til den myndighed, for hvilken sagen verserer, er ganske parallel med skatteforvaltningslovens § 47.